

Φίλε ἀναγνώστα, ἡ λύσις εὑρίσκεται ἀκριβῶς ἐν ἀρχῇ τῆς διηγήσεως ταύτης· τοῦθ' ὅπερ, δὲν δύναται ἢ νὰ εὐαρεστήσῃ ἐκείνους, ὅσοι συνειθίζουσι νὰ ἀναγινώσκωσι τὰ μυθιστορήματα ἀρχίζοντες ἀπὸ τὸ τέλος.

Ἐνθυμεῖσθε τὴν περίφημον ἐκείνην σκηνὴν τῆς θυέλλης ἥτις ἐμπόδισε τὸν κόμητα καὶ τὴν σύζυγόν του, νὰ πορευθῶσιν εἰς τὴν ἐξοχὴν;

Ἴδου ἡ πρώτη πραγματικὴ δυστυχία τοῦ εὐτυχοῦς ζεύγους.

Ἴδου καὶ ἡ δευτέρα: Ἐσπέραν τινὰ ἐπορεύθησαν εἰς τὸ Μελόδραμα ὅπως ἀκούσωσι τὸν *Γουλιέλμον Τέλλον*. Ἀντὶ δὲ τούτου, παρεστάθη τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ἡ πρώτη πρᾶξις τοῦ *Ὁρκου*, ἡ δευτέρα πρᾶξις τοῦ *Πειρασμοῦ*, καὶ ἡ τρίτη πρᾶξις τοῦ *Μωϋσέως*.

Ἡ δὲ τρίτη αὐτῶν δυστυχία, ὑπῆρξε πολὺ σοβαρωτέρα.

Γείτων τις ἀνήγειρεν ἡμέραν τινὰ ἀπέναντι τοῦ ἐξοχικοῦ των οἴκου ὑψηλὸν τοῖχον, ὅστις ἀπέκρυπτεν αὐτοῖς τὸν ὁρίζοντα εἰς οὗ τὴν θέαν συνήθως ἐτέρποντο.

Ἐπὶ τέλους, συμβαίνει ἐνίοτε εἰς τὸν Εὐτυχῇ νὰ ἀκούῃ ἐν τῇ ὁδῷ θορυβῶδες τι ὄργανον δολοφονοῦν τὸ μέλος ὅπερ τὴν προτεραίαν εἶχεν ἀκούσει θαυμασίως ἀδόμενον εἰς τὸ Ἰταλικὸν Θέατρον.

Τότε πιστεύει εἰς τὴν δυστυχίαν, καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸν οἶκόν του πεπεισμένος, ὅτι εἶναι ὁ δυσδαιμονέστερος τῶν ἀνθρώπων.

(Ἐκ τοῦ *Γαλλικοῦ*).

Δ. Β.

ΑΙ ΕΚΠΑΛΗΞΕΙΣ

ΤΟΥ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΓΡΑΦΟΥ.

Χθὲς ἐνῶ εἰσπρόχου ἐν τῷ δωματίῳ μου ὅπως ἀσχοληθῶ εἰς τὴν σύνταξιν ἀρθροῦ διὰ τὸ φύλλον μου, παρετήρησα ἐπὶ τῆς τραπέζης μου σωρὸν ἐπιστολῶν ἐσφραγισμένων. Αἱ μὲν ἦσαν λευκαί, αἱ δὲ κυαναί, ἄλλαι τετράγωνοι καὶ ἄλλαι ἐπιμήκει, ἅπασαι δὲ ἔφερον ἐν τᾷ τῇ ἐπι-

γραφῇ, *Πρὸς τὸν Κύριον* . . . Ἐκδότην . . . κτλ. Κατελήφθην ὑπὸ ἀπορίας, καθ' ὅσον χθὲς οὐδὲν ταχυδρομεῖον περιέμενον. — Πόθεν λοιπὸν ἡ ὀγκώδης αὕτη ἀλληλογραφία; εἶπον κατ' ἐμαυτόν. Καὶ ὅπως περίεργος ἔλαβον μίαν ἐκ τῶν ἐπιστολῶν.

Πᾶσα ἀποσφραγιζομένη ἐπιστολὴ γεννᾷ παλμούς ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ δημοσιογράφου διότι ἐνίοτε περικλείει ἐν τοῖς κόλποις αὐτῆς τὴν παλινόρθωσιν τῆς ὑπολήψεώς τινων συνδρομητῶν. Ὅθεν καὶ δὲν σᾶς κρύπτω ὅτι ἐνδόμυχός τις ταραχὴ ἐκλόνισε τὴν ψυχὴν μου κατὰ τὴν διαῤῥεξιν τῶν σημάτων τῆς πρώτης ἐκείνης ἐπιστολῆς.

Εἰ καὶ ὁ Πακτωλὸς δὲν ἐξέρρευσε ἐκ τοῦ ῥήγματος τοῦ χάρτου, οὐχ' ἦγτον αἱ γραμμαὶ ὥς ἀνέγων ὑπῆρξαν πολύτιμοι δι' ἐμὲ θησαυροί.

Ἴδου τί περιεῖχεν ἡ ἐπιστολή:

Ἀξιότιμε κύριε

Σκοπὸς βεβαίως τοῦ ἀκεραίου δημοσιογράφου εἶναι ἡ ἀντίκρουσις τῶν ἐσφαλμένων ἰσχυρισμῶν καὶ τῶν σεσαθρωμένων προλήψεων, τὸ δὲ ἀξιότιμον φύλλον σας διεκρίθη ἀνέκαθεν ἐν τῇ εὐγενῇ ταύτῃ παλαίστρᾳ. Δι' ὃ φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν γεγονός τι πρόσφατον οὗ τινος τὴν ἀκρίβειαν ἐγγυῶμαι καὶ ὅπερ πολλὴν περιάπτει τιμὴν εἰς τὸν τόσον ἀδίκως συκοφαντηθέντα αἰῶνα μας.

Ἀνεμασθήθη τοσάκις τὸ *Κεραμεὺς κεραμεὶ κοττέει*, καὶ ὁμως πρὸς δόξαν τῶν συγχρόνων, οὐδὲν τούτου ψευδέστερον. Κρίνετε ὑμεῖς οὗτοι.

Πρὸ τινων ἡμερῶν, κύριός τις ἐξεφράζετο κατὰ τοῦ ἐντίμου καθηγητοῦ Κ. Χ. Ἐτερός τις καθηγητῆς ὁ Κ*** παρὼν τυγχάνων ἀνέλαβε θερμῶς τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ συναδέλφου του. Ἀπὸ λόγων εἰς λόγους, σπουδαία ἐγεννήθη ἔρις καὶ ἡ μονομαχία κατέστη ἀναπόφευκτος. Τῶνόντι χθὲς ὁ καθηγητῆς Κ*** ἐκτυπήθη μετὰ τοῦ φιλοκατηγόρου, ὃν καὶ ἐπλήγωσεν εἰς τὸν βραχίονα. — Λέγετε ὅτι θέλετε κατ' ἐμοῦ εἶπεν ὁ γενναῖος καθηγητῆς μετὰ τὸ πέρας τῆς μονομαχίας, ἀλλ' εἰς οὐδένα ἐπιτρέπω νὰ ἐκφράζητε καθ' οἷουδήποτε συναδέλφου μου.

Ἡ εὐγενὴς αὕτη πρᾶξις τιμᾷ μεγάλως τὴν δλομέλειαν τῶν λογίων μας, καὶ δὲν ἀμφιβάλλω, κύριε συντάκτα, ὅτι θέλετε πα-
ράσχει αὐτῇ πλήρη δημοσιότητα.

Δέξασθε, κτλ.

Εἰς τῶν συνδρομητῶν σας.

Ἀπεσπράγισα καὶ ἄλλην ἐπιστολὴν ἥ-
τις κατ' οὐδὲν ἐμειονέκτει τῆς πρώτης ὡς
πρὸς τὴν σπουδαιότητα.

Ἴδου αὕτη :

Κύριε συντάκτα :

Ἡ δημοσιογραφία ψέγουσα πᾶν τὸ ἄξιον
ψόγου, συντείνει εἰς τὴν ἠθικὴν τῶν λαῶν
μόρφωσιν, ἐπαινοῦσα δὲ πᾶν τὸ ἄξιον ἐ-
παίνων, ἰσχυροποιεῖ τὴν πρὸς τὸ καλὸν ἀ-
μιλλαν. Ὅθεν μετὰ χαρᾶς ἀνακοινῶ ὑμῖν τὴν
ἀκόλουθον σκητὴν λαβοῦσαν χώραν παρά
τινι τῶν δικηγόρων μας οὐ τινος δὲν ἀνα-
φέρω τὸ ὄνομα ὅπως μὴ ἐγκρίσω τὴν με-
τριοφροσύνην του.

Προχθὲς συνώδευον παρὰ τῷ ἐν λόγῳ
δικηγόρῳ τὸν φίλον μου Ζ, ὅστις προὔτι-
θετο ν' ἀναθέσῃ αὐτῷ σπουδαίαν καὶ ἐ-
πικερδῇ ὑπόθεσιν. Ὁ ἄξιος λειτουργὸς τῆς
Θεμίδος ἐξετάσας μετὰ προσοχῆς τὰ ἐγ-
γραφα τοῦ φίλου μου, εἶπεν αὐτῷ μετ'
ἄξιοπρεποῦς ἡθους. — Κύριε ἡ ὑπόθεσίς σα-
εἶναι σαθρά, αἱ ἀπαιτήσεις ὑμῶν ἀδικοὶ καὶ
ἐπὶ οὐδενὶ ὄρῳ ἀναλαμβάνω τὴν υπεράσπι-
σιν αὐτῆς. — Ἀλλὰ, κύριε, ἀπήντησεν ὁ
φίλος μου τί πρὸς ὑμᾶς ἐὰν κερδήσω ἢ ὅχι
τὴν δίκην μου ; Ὑπερασπίσατέ με καὶ θέ-
λετε ἀνταμειφθῇ ἁδρῶς. Σᾶς ὑπόσχομαι
πέντε χιλιάδας δραχμῶν οἰανδῆποτε ἐκβα-
σιν καὶ ἂν λάβῃ ἡ ὑπόθεσίς μου.

Εἰς τὰς λέξεις ταύτας τοῦ φίλου μου Ζ.
ὁ εὐσυνείδητος ἐπιστήμων ἠγέρθη ὀργίλως
τῆς ἔδρας του, καὶ

— Βξέλθετε, κύριε, ἐφώνησε πρὸς τὸν
ἐπίμονα πελάτην· οὐδὲ στιγμὴν σᾶς ἐπι-
τρέπω νὰ μείνητε ἐν τῷ σπουδαστηρίῳ μου
ἀφοῦ ἐτόλμήσατε τοιαύτας νὰ μοὶ κάμνητε
αἰσχρακερδεῖς προτάσεις !

Οἱ ἀξιοπρεπεῖς οὗτοι λόγοι, κύριε συν-
τάκτα, ἔστωσαν ὡς ἀπάντησις εἰς τοὺς δια-
τεινομένους ὅτι οἱ δικηγόροι τῶν ἡμερῶν
μας εἰς μόνην τὴν ὑλικὴν ἀπόλαυσιν ἀπο-
ελέποντες, ὑπερασπίζονται ἀδιαφόρως πᾶ-

σαν ὑπόθεσιν, ὀλίγον φροντίζοντες ἐὰν τὸ
δίκαιον συντάσσεται μετ' αὐτῶν, ἐπιλήσμο-
νες γενόμενοι τῶν ἱερῶν αὐτῶν καθηκόντων.

Δέξασθε κύριε συντάκτα τὴν διαβεβαί-
ωσιν κτλ. Δ. Γ.

Ἐλαβον καὶ τρίτην ἐπιστολὴν.

Ἴδου τί ἀνέγνω.

Κύριε

Οἱ δημοσιογράφοι ἐνασχολούμενοι περὶ
γενικῶν πραγμάτων, ἀγνοοῦσιν ἐνίοτε μικρά
τινα ἐπεισόδια ἅτινα ὅμως ἐὰν ποτε ἐφέ-
ροντο εἰς φῶς ἠδύναντο νὰ ἀποδείξωσιν ὅτι
οἱ σύγχρονοι Ἕλληνες ἀμιλλῶνται κατὰ τὸν
πατριωτισμὸν πρὸς τοὺς εὐκλεεῖς προγό-
νους των.

Ἡ ἐπομένη πιστὴ καὶ ἀκριβοῦς διήγησις
δύναται νὰ πείσῃ ὑμᾶς περὶ τῶν λεγομένων
μου. — Προχθὲς βαθύπλουτός τις Εὐρωπαῖος
κεφαλαιουχὸς παρουσιάσθεις εἰς τὸν ὑπουρ-
γὸν τῶν Εσωτερικῶν καθυπέβαλεν αὐτῷ
προτάσεις περὶ σιδηροδρόμων, βιομηχανι-
κῶν καταστημάτων κτλ. Τρέφων δὲ καὶ
αὐτὸς τὴν κοινὴν παρὰ τοῖς ξένοις πεποι-
θητὴν ὅτι δηλαδὴ οἱ ἐν Ἑλλάδι ὑπουργοὶ
προκειμένου περὶ ὠφελείας τῆς πατρίδος δὲν
λησμονοῦσι καὶ τὴν τῶν ἰδίων βαλαντίων
ὠφέλειαν, ἐτόλμησεν, ὅπως κάλλιον ἐπιτύχῃ
τῆς παραδοχῆς τῶν προτάσεών του, νὰ θέτῃ
εἰς τὸ πέρας τῆς μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ συνομι-
λίας του ἐκφραστικὰς τινὰς λέξεις, ὡς λό-
γου χάριν. — Ἔστὲ βέβαιος, κύριε ὑπουργέ
ὅτι ἐγὼ τε καὶ οἱ κεφαλαιουχοὶ οὗς ἔχω
τὴν τιμὴν ν' ἀντιπροσωπεύω δὲν θέλομεν
παρίδει τὴν πρὸς ὑμᾶς ὀφειλομένην εὐγνω-
μοσύνην, ἐὰν διὰ τῆς παρὰ τῆς Α. Μ. ἐπιβ-
ροῆς σας καὶ τῶν ὑμετέρων παρὰ τῇ Ἑλ-
ληνικῇ Βουλῇ ἐνεργειῶν, ἐπιτύχωμεν τῶν
ζητούμενων προνομίων κτλ.

Ὁ ὑπουργὸς ἀναστὰς μεγαλοπρεπῶς ἀ-
πήντησε πρὸς τὸν ξένον. — Κύριε ! μάθετε
ἐὰν τὸ ἀγνοῖτε ὅτι οἱ ἄνθρωποι τῆς πα-
τρίδος μου εἰς οἰανδῆποτε καὶ ἂν εὐρεθῶσι
κοινωνικὴν καὶ πολιτικὴν θέσιν, διαμένουσιν
αἰετοτε τίμιοι. Οἱ ἀπρεπεῖς ὑπαιτιγμοὶ οὗς
πρὸ μικροῦ ἐξεφέρατε μὲ φέρουσιν εἰς τὴν
δυσάρεστον ἀνάγκην νὰ διαδηλώσω ὑμῖν
ὅτι εἰς οὐδεμίαν τοῦ λοιποῦ διαπραγματεύ-
σιν δύναμαι νὰ ἔλθω μεθ' ὑμῶν.

Ποῦ λοιπὸν αἱ καταχρήσεις τῶν ὑπουρ-

γών, αἱ κλοπαί, αἱ αἰσχροκέρδαι ἅς καθημερινῶς διασαλπίζουσιν αἱ ἐφημερίδες;

Πιστεύω, κύριε συντάκτα, ὅτι δὲν θέλετε παραλείψῃ νὰ κάμετε λόγον περὶ τῶν ἀνωτέρω ἐν τῷ προσεχεῖ φύλλῳ τῆς ἀξιότιμου ἐφημερίδας σας.

Ἐν τούτοις, δέξασθε κτλ.

Εἰς τῶν συνδρομητῶν σας.

Ἰδοὺ ἡ τετάρτη ἐπιστολή:

Ἀξιότιμε κύριε συντάκτα.

Μεθ' ὅσα καὶ ἂν ἐρρέθισαν περὶ τῶν τελευταίων δημοτικῶν ἐκλογῶν, ὅτι δῆθεν οἱ ὑποψήφιοι δήμαρχοι ἠγόρασαν ψήφους, ἐπηρέασαν τοὺς ἐκλογεῖς κτλ, δύνάμαι νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι πάντα ταῦτα εἰσὶ συκοφανταίαι, ἡ ἀκόλουθος δὲ ἀπάντησις ἐπιλαχόντός τινος ὑποψηφίου πρὸς τινὰ κομματάρχην, ἐκλογέων προσφέροντος αὐτῷ τὰς ἐκδουλεύσεις του, ἀξίζει τῷ ὄντι νὰ ἀναγραφῇ χρυσοῖς γράμμασι ἐν τοῖς χρονικοῖς τῶν ἡμερῶν μας. — Κύριε Δ. εἶπεν ὁ ἀκραϊφνῆς πατριώτης καὶ ὑποψήφιος δήμαρχος, εὐδενὸς ἐπιθυμῶ νὰ πεισθῇ ἡ Θελσις. Ἐάν οἱ συμπολίται μου μὲ τιμῇσωσι διὰ τῆς ψήφου των θέλω σεμνύνεσθαι ἐπὶ τούτῳ, ἐάν ἡ ἐκλογή των αὕτη εἶναι αὐθόρμητος, ὅπως ἤθελον αἰσχύνεσθαι ἐάν ἐτύγχανον τοῦ δημαρχικοῦ ἀξιώματος διὰ μέσων ἡκιστα πρεπόντων εἰς ἄνθρωπον ἀναλαμβάνοντα διεύθυνσιν ἐνὸς δήμου καὶ ὀφείλοντα ἕνεκα αὐτοῦ τούτου νὰ δώσῃ πρῶτος τὸ παράδειγμα τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς τιμιότητος. Καὶ ὁ ἀκέραιος πατριώτης καὶ εὐσυνείδητος ὑποψήφιος ἔστρεψε τὰ νῶτα πρὸς τὸν κομματάρχην.

Σημειώσατε δὲ κύριε συντάκτα, ὅτι ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ὑποψήφιος εἶναι ἐκεῖνος περὶ τοῦ ὁποίου διεδόθησαν αἱ κακεντρεχέστεραι φῆμαι.

Ἐλπίζω κύριε ὅτι θέλετε ἐνδιατρίψῃ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου εἰς ἓνα τῶν προσεχῶν φύλλων τῆς ἐφημερίδας σας.

Εἰς ἐκ τῶν τακτικῶν ἀναγνωστῶν σας.

Διέτρεξα ἀκολουθῶς μετ' ἐνδιαφέροντος καὶ τὰς ἐπιλοίπους ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐπιστολάς μεταβαίνων ἀπὸ ἐκπλήξεως εἰς ἐκπλήξιν.

Μετὰ τὴν ἱπποτικὴν τοῦ καθηγητοῦ πρᾶξιν, τὴν ἀφιλοκέρδιαν τοῦ δικηγόρου, τὴν τιμιότητα τοῦ ὑπουργοῦ, τὸν πα-

τριωτισμὸν τοῦ ὑποψηφίου, εἶποντο πολυπληθῆ παραδείγματα ἀρετῆς καὶ ἀκεραιότητος ἐξ ὧν ἀναφέρω ἐν συντόμῳ τὰ κυριώτερα.

Ἰερωμένος τις παρηταῖτο ἐκουσίως τοῦ διορισμοῦ του ὡς ἀρχιερέως εἰς τὴν ἐπαρχίαν Κ.

Βαθύπλουτός τις κύριος ἐνυμφεύετο κόρην ὡς μόνην περιουσίαν ἔχουσαν τὴν ἀρετὴν της.

Φοιτητὴς τις ἐπέστρεψε τὰς εἰς χεῖράς του εὐρισκομένας ἐνοχοποιητικὰς ἐπιστολάς τῆς ἐρωμένης του ἥτις τὸν εἶχεν ἐμπαίζει προτιμήσασα ἕτερον λάτρην.

Κυρία τις ἀπέροϊπτε μεθ' ὑπερηφανείας τὰς ἐρωτικὰς διαδηλώσεις χαρίεντος νέου ἐπὶ τετραετίαν πάσχοντος δι' αὐτὴν τὰ πάνδεινα.

Βιβλιοπώλης τις ἠγόραζε παρὰ τινος ἐκδότου σύγγραμμα καὶ ἐπλήρωνεν αὐτὸ ἀδρῶς.

Τοκογλύφος τις ἐδάνειζεν εἰς οἰκογενειάρχην ἀτόκως.

Κηδεμών τις ἀνηλίκων ἀπέδιδεν αὐτοῖς ἐν τῷ ὀρισμένῳ χρόνῳ ἀνέπαφον τὴν εἰς αὐτὸν ἄνευ ἐγγράφων ἀποδείξεων ἐμπιστευθεῖσαν περιουσίαν.

Ἰατρός τις ἐθεράπευε δωρεὰν ἀπόρους ἀσθενεῖς.

Φαρμακοποιός τις ἐπώλει ἀνόθευτα καὶ εἰς μετριωτάτην τιμὴν τὰ φάρμακά του.

Ταμίας τις ἀπέμασσε ἐπιμελῶς τὴν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἐκ τῆς τῶν χρημάτων ἐπαφῆς μένουσαν σκωρίαν.

Ἐφημεριδογράφος τις ἀπέρριπτε χρηματικὴν βοήθειαν βουλευτοῦ τινος.

Συνδρομητὴς τις ἐπλήρωνε τὴν εἰς τὸν Ἰλισσὸν συνδρομὴν του ἅμα τῇ ἀναζητήσει κτλ.

Σὲ βεβαιῶ, ἀναγνώστα, ὅτι ἡ καρδιά μου ἐσκίρτα ὑπὸ χαρᾶς εἰς τὰς εἰδήσεις ταύτας, καὶ, δὲν λέγω ὑπερβολὴν, μόλις ἠδυνάμην ν' ἀναγνώσω τὰς τελευταίας ἐπιστολάς διὰ μέσου τοῦ καταπετάσματος τῶν δακρύων ἅτινα ἤμβλυον τὴν ὄρασίν μου καὶ ἄπερῃσαν ἀποτέλεσμα τῆς βαθείας συγκινήσεώς μου. — ὦ! ἔλεγον, ἀδίκως κατηγορεῖται ἡ κοινωνία μας. ζῶμεν τῷ ὄντι εἰς χρυσοῦν αἰῶνα! Ἡ Ἑλλάς ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν ἡ μήτηρ

τῶν εὐγενῶν πράξεων καὶ τῶν ἀκραιφνῶν χαρακτήρων! Ζήτω ἡ πρόοδος! Κάτω οἱ συκοφάνται!

Ἐνῶ ἐβόλλον τὰς ἀναφωνήσεις ταύτας, ἡ θύρα τοῦ δωματίου μου ἐκρούσθη καὶ ὁ φίλος μου Α. εἰσῆλθε.

— Ἐ λοιπόν μοι! λέγει, τί διάβολο ἔχεις καὶ φωνάζεις; Ἴδε, ἀνάγνωθι φίλε τῷ ἀπέντησα περιχαρῶς, καὶ ἔρριψα πρὸ αὐτοῦ τὸν φάκελλον τῶν ἐπιστολῶν.

Ὁ φίλος μου Α. διεξῆλθεν αὐτὰς ἐπίτραχάδην, καὶ καγγάσας ἀπὸ καρδίας. — Πτωχέ μου! νεολόγε! μοι ἔκραξεν, ἐνεπαίχθης οἰκτρῶς! — Πῶς; διέκοψα ἐμβρόντητος.

— Αἱ ἐπιστολαὶ αὗται ἐγράφησαν ὑπὸ τινος φίλου σου ὅστις ἠθέλησε ν' ἀστείευθῇ μετὰ σοῦ. Δὲν παρετήρησας ὅτι ἅπασαι φέρουσι τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν ΠΡΩΤΗ ΑΠΡΙΛΙΟΥ!

Πραγματικῶς, τότε μόνον ἐννόησα ὅτι καγὼ ὡς τόσοι ἄλλοι συνήθως, ὑπῆρξα τὸ ἀνῶθεν θῦμα τῆς ΠΡΩΤΗΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ!

I. X. K.

ΤΑ ΠΑΘΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΥΩΠΟΣ.

Α'.

α— Ἀληθὲς εἶναι ὅτι ἐκ μικρῶν αἰτιῶν γεννῶνται μεγάλα συμβεβηκότα — μοι ἔλεγεν ἡμέραν τινα ὁ φίλος μου Σ.

Πιστεύεις ὅτι δυστυχὴς παρῆλθεν ἡ νεότης μου ἔνεκα δύο λόγων, οἵτινες αὐτοὶ καθ' ἑαυτοὶ εἰσὶν ἀσήμαντοι; —

Ἀπλῶς, διότι εἶμαι μύωψ καὶ γέννημα τῆς ἐπαρχίας Κ; . . .

Ἀλλὰ τί εἶναι ἡ ἐπαρχία Κ; . . .

— Ἡ ἐπαρχία Κ. . . εἶναι ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος, ἥς οἱ κάτοικοι εἰσὶν ἀμαθεῖς καὶ φιλοσκόμμονες. Δυστυχία εἰς τὸν ξένον ἐκεῖνον, ὅστις, πρὸ εἴκοσι μάλιστα ἐτῶν, ἠθέλε παρυσιασθῇ εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἐνδεδυμένος κατὰ τὸν συρμὸν τῆς πατρίδος του! Ὁ τάλας ἠθέλε περικυκλωθῇ ὑπὸ πληθὺς ἀέργων, θεωρούντων αὐτὸν ὡς πρωτοφανές τι περίεργον ζῶον, καὶ ἴσως χλευαζόμενος καὶ λιθοβολούμενος ἠθέλε

συνοδευθῇ ὑπὸ τῶν παίδων μέχρι τῆς κρύπτης του.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, τὰ δίοπτρα ἦσαν μὲν γνωστὰ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Κ. . ., ἀλλ' οἱ κάτοικοι ἠγνόουν ὅτι ὑπάρχουσι δύο κατηγορίαι ἀνθρώπων ἀσθενῇ ἐχόντων τὴν ὄρασιν: οἱ μύωπες καὶ οἱ πρεσβύωπες· καὶ δὲν ὑπάρχει παράδειγμα εἰς τῶν χωρικῶν τούτων νὰ μετεχειρίσθῃ δίοπτρας πρὸ τῆς ἡλικίας τῶν ἐβδομηκοντα ἐτῶν. Ἐγνώρισα τριακονταετῇ τινα συμβολαιογράφον μύωπα, ὅστις μετεχειρίζετο μόνον τὰ δίοπτρα ὡς αἰεὶ εἰργάζετο, καὶ ἐκρυπτεν αὐτὰ ἐσπυσμένως εἰς τὰ θυλάκιά του, ὡς αἰεὶ πελάτης τις παρουσιάζετο.

Εἰς τὰς ὁδοὺς οὐδέποτε ὁ δυστυχὴς ἔφερε τὰς δίοπτρας του. Διότι τί θὰ ἔλεγον οἱ συμπολιταὶ του; . . .!

Καὶ ὁμῶς, μύωψ ἄνευ δίοπτρων εἶναι σῶμα ἄνευ ψυχῆς.

Ὁ μύωψ εἶναι μᾶλλον τοῦ τυφλοῦ ἀξιολύπητος. . . . Μὴ γελάς φίλε μου. . . . Οἱ τυφλοὶ εἰσὶν ἐν γένει εὐθυμοὶ, οἱ κωφοὶ τούναντίον, εἰσὶ κατηρεῖς.

Διατὶ τοῦτο; Διότι αἱ ἀτελεῖς στερήσεις εἰσὶν ἐνίοτε μᾶλλον δυσφόρηται τῶν ἀπολύτων στερήσεων.

Ὁ τυφλὸς συνειθίζει εἰς τὴν στέρησίν του. Οὐδὲν ὁρῶν δὲν αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην τοῦ κάλλιον ὁρᾶν. Ὁ κωφὸς τούναντίον ἀναγινώσκει τὰς λέξεις ἐπὶ τῶν χειλέων τοῦ λαλοῦντος. Νομίζει ὅτι τὰς ἐννοεῖ, καὶ δυσανασχετεῖ μὴ δυνάμενος νὰ ἐννοήσῃ αὐτὰς κάλλιον. Ὁ μύωψ εἶναι ὅπως ὁ κωφός· δὲν βλέπει εἰμὴ ἀτελῶς, καὶ λυπεῖται μὴ δυνάμενος νὰ βλέπῃ ἐντελέστερον.

Ναί! θὰ προστίμων νὰ ᾔμαι ἑκατοντάκις τυφλὸς ἢ μύωψ.

— Παραδοξολογεῖς φίλε μου.

— ἔχεις δίκαιον. . . ἀκουσον ὁμῶς ἐπεισόδιόν τινα τῆς ἱστορίας μου καὶ τότε θὰ πεισθῇς περὶ τῆς ἀληθείας τῶν λόγων μου.

B.

α Καὶ πρῶτον ἄρχομαι ἀπὸ τῆς παιδικῆς μου ἡλικίας, ἥτις ὑπῆρξεν ἀλληλουχία θλίψεων καὶ στερήσεων. — Τὰ πρῶτα ἔτη τῶν σπουδῶν μου ὑπῆρξαν τόσοι βάσανοι δι' ἐμέ. — Ἐνεκα τῆς μυωπίας μου ἤμην